

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715212395
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6715212395.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobca: D. G., so sídlom XXX XX G. XX, C.: XXXXXXXX, zast. L. E. U., R. so sídlom H. I. XX, XXX XX V. V., C.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX K., 2/ W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. 2, XXXX X., E. E., 3/ R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX, XXX XX B., 4/ L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XX, 5/ C. R. Z., P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX K., žalovaní zastúpení: R., so sídlom P. XX, P. O. V. XX, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 18. júna 2020, č. k.: 9C/197/2015-282, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že:

„I. Súd určuje, že žalobca je spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele v 4/5 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G., KN - E parc. č. XXX ostatné plochy o výmere X.XXX m², KN - E parc. č. XXX lesné pozemky o výmere XX.XXX m² a KN - E parc. č. XXX lesné pozemky o výmere XX m².

II. Súd určuje, že žalobca je spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele v 4/5 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G., KN - E parc. č. XXX. lesné pozemky o výmere XXX.XXX m².

III. Súd určuje, že žalovaný I., žalovaný II., žalovaný III. žalovaný IV. sú podielovými spoluvlastníkmi každý z nich v spoluvlastníckom podiele v 1/20 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G. KN - E parc. č. XXX ostatné plochy o výmere X.XXX m², KN - E parc. č. XXX lesné pozemky o výmere XX.XXX m² a KN - E parc. č. XXX. lesné pozemky o výmere XX. m².

IV. Súd určuje, že žalovaný I., III. a IV. sú podielovými spoluvlastníkmi každý z nich v spoluvlastníckom podiele v 1/20 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G., KN - E parc. č. XXX. lesné pozemky o výmere XXX.XXX m².

V. Súd určuje, že žalovaný II. je podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele v 47/1280 a žalovaný V. je podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele v 17/1280 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G., KN - E parc. č. XXX. lesné pozemky o výmere XXX.XXX. m².

VI. Žalovaný I., II., III., IV., V. sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v bode 1. odôvodnenia. Naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vidí v odstránení spornosti rozsahu vlastníctva k nehnuteľnostiam, keď žalobca tvrdí, že je ich vlastníkom v rozsahu 4/5-iny a žalovaný 1/5-ina. Žalovaný sú zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci v rozsahu 1/1-ina na základe chybného zápisu po vykonaní ROEP v roku 1998, keď vlastníctvo malo byť rešpektované podľa držby v pozemnostných knižných hárkoch, táto podmienka nebola zjavne v tomto prípade dodržaná. Žalovaný vlastníctvo odvodzujú od právnych predchodcov ako aj na základe právoplatného rozhodnutia Správy katastra M. zo dňa 10.11.2006 a na základe

potvrdzujúceho rozhodnutia Katastrálneho úradu v V. V. zo dňa 05.03.2007, ktorým potvrdil Katastrálny úrad V. V. prvostupňové rozhodnutie Správy katastra M., resp. následne dedičských rozhodnutí. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca preukázal svoje tvrdenia, keď preukázal naliehavý právny záujem na danom určení, pretože v prípade vyhovenia žalobe rozsudok bude podkladom na zmenu vlastníctva v katastri nehnuteľností v súlade so skutočným stavom. Žalobca v konaní preukázal, že je spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele v 4/5 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G., KN - E parc. č. XXX ostatné plochy o výmere X.XXX m², KN - E parc. č. XXX lesné pozemky o výmere XX.XXX m² a KN - E parc. č. XXX lesné pozemky o výmere XX m² a spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele v 4/5 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. G., KN - E parc. č. XXX lesné pozemky o výmere XXX.XXX m². Žalobca svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam preukázal zápisom v pozemnostnom hárku č. XXX, kde je zapísaný ako držiteľ parcel č. XXX, XXX, XXX a XXX v spoluvlastníckom podiele 4/5 k celku a L. N. (žena U. rodená V.) v spoluvlastníckom podiele 1/5 k celku. O tom, že žalobca sa stal vlastníkom sporných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 4/5 k celku, svedčí zápis v PKV č. XX pod V a XX pre Obec G. zo dňa 24.10.1896 pod. č. XXXX, v ktorom je zaznamenané, že žalobca nadobudol do vlastníctva sporné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy za cenu 2.800 forintov, pričom v časti majetková podstata sú parcely uvedené pod r. číslom X až X parcely č. XXX až XXX a parcela XXX. Žalovaní nepreukázali, že by nehnuteľnosť nadobudli v podiele 1/1-ina, neuviedli právny titul, ani nebola preukázaná ich dobromyseľnosť vo vzťahu k ich tvrdeniu, že vydržali nehnuteľnosti v celosti. Súd dospel k záveru, že na základe rozhodnutia Okresného úradu v M., pôdohospodárskeho a veterinárneho odboru č. XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX došlo k chybnému zápisu, keď namiesto zápisu spoluvlastníckeho podielu 1/5-ina sa na žalovaných previedlo vlastníctvo sporných nehnuteľností v celosti, a to napriek požiadavke pri usporiadaní vlastníctva rešpektovať vlastníctvo podľa držby pozemkových hárkov. V rozhodnutí o schválení ROEP v k. ú. G. nebola rešpektovaná držba evidovaná v pozemnostných knižných vložkách, a to napriek určenej požiadavke pri schválení registra obnovenej evidencie pozemkov rešpektovať vlastníctvo podľa držby pozemkových hárkov. Žalovaní v konaní nepreukázali právny titul nadobudnutia vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, z ktorého je možné uzavrieť, že vlastníctvo každého z nich im svedčí o veľkosti spoluvlastníckeho podielu uvedeného na listoch vlastníctva v čase rozhodnutia súdu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právní predchodcovia žalovaných v rámci dedenia nadobudli vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam v neurčitom pomere.

3. Proti rozsudku podali odvolanie v zákonnej lehote žalovaní prostredníctvom novozvoleného právneho zástupcu. Navrhli rozsudok okresného súdu zrušiť v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

4. V súlade s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP argumentovali, že ak bolo dotknuté právo žalobcu, stalo sa tak dávno v minulosti a teraz je uvádzané do neistoty právo súčasných vlastníkov - žalovaných, ktorí sú v katastri nehnuteľností evidovaní ako vlastníci. V konaní namietajú nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, ktorý súd odôvodnil len formálne, keď poukázal na všeobecnú zásadu pri posudzovaní naliehavého právneho záujmu. Aj keď v prípadoch žalôb o určenie vlastníckeho práva sa naliehavý právny záujem spravidla odôvodňuje potrebou získať rozhodnutie súdu ako podklad pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, nemožno z tohto faktu vyvodzovať naliehavý právny záujem aj u žalobcu. Právne vzťahy žalobcu boli/mali byť s istými následkami dotknuté dávno v minulosti a nestali sa neistými teraz. Určovacia žaloba v tomto prípade nie je nástrojom prevencie a nemieri k nastoleniu právnej istoty na strane žalobcu, ale k jej narušeniu na strane žalovaných ako terajších spoluvlastníkov veci. Žalovaní nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v dobrej viere, že sú spoluvlastníci v podiele 1/1-ina spornej nehnuteľnosti s poukazom na kúpne zmluvy evidované v PKV č. XX, k. ú. G. (ktoré neboli predmetom dokazovania), na právoplatné dedičské rozhodnutia a tiež podľa rozhodnutia ROEP. Žalovaní, resp. ich právní predchodcovia nadobudli nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej v roku 1900, na základe ktorej právny predchodca žalovaných nadobudol vlastnícke právo nehnuteľnostiam, ktorá skutočnosť vyplýva aj z PKV č. XX, k. ú. G.. Žalobca v konaní nepreukázal aktuálny stav právnej neistoty, pričom poukázali aj na rozhodnutie R 17/1972. Súd považoval za aktuálny stav právnej istoty a ohrozenia právneho postavenia žalobcu, skutkový ako aj právny stav, ktorý bez akýchkoľvek námietok zo strany žalobcu bol žalobcom akceptovaný cca 100 rokov a žalobca priamo ako člen komisie rozhodoval a zostavoval ROEP a o tomto mal vedomosť. Žalovaní, resp. právní predchodcovia žalovaných boli ako spoluvlastníci evidovaní v pozemkovej knihe č. XX, k. ú. G. od roku 1900 a následne aj v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. G., ktorý bol založený zápisom rozhodnutia Okresného úradu v M., pôdohospodársky a veterinárny odbor, č. XXXX/XX zo dňa 6. 11. 1998 o schválení

registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) v k. ú. G.. Okresný súd neposudzoval a nehodnotil dôkazy a tvrdenia strán vo vzťahu k čl. 2 ods. 2, 3 CSP. Poukázali taktiež na aktuálnu judikatúru a rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, podľa ktorej sa považuje za nedostatok naliehavého právneho záujmu dlhodobá nečinnosť domnelého vlastníka, počas ktorej sa svojho vlastníckeho práva dostupnými právnymi prostriedkami nedomáhal a ktoré roky nevykonával.

5. V súlade s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP argumentovali, zásadným v spore bolo najmä preukázanie a posúdenie otázky spoluvlastníckeho práva a právneho titulu nadobudnutia spoluvlastníckeho práva sporových strán, nakoľko listiny evidované v PKV č. XX, k. ú. G., pod B XX a XX pre Obec G. zo dňa 24. 10. 1896 pod č. XXXX, v ktorom je podľa žalobcu zaznamenané, že žalobca nadobudol do svojho spoluvlastníctva sporné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy z 24. 10. 1896 za cenu XXXX forintov, podiel 4/5-iny k parcelám uvedeným pod č. X-X ako parcely č. XXX-XXX a parcela č. XXX, a ani listiny evidované v PKV č. XX, k. ú. G. pod B XX až XX, sa nezachovali. Je nesporné, že aj právni predchodcovia žalovaných nadobudli (spolu)vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy, ktorá skutočnosť vyplýva z PKV č. XX, k. ú. G. a ktoré dokazovanie okresný súd v konaní nevykonával, ani nepožiadaval žalovaných o ďalšie skutkové tvrdenia v súlade s ustanovením § 150 ods. 1, 2 CSP.

6. Svoje rozhodnutie založil okresný súd na právnej skutočnosti evidovanej v PKV č. XX, k. ú. G. z roku 1896. V tejto súvislosti poukázali na nariadenie MS č. 222/1855 zo dňa 15. 12. 1855 - Pozemnoknižný poriadok. Systém evidovania v pozemkových knihách pozostával z evidovania v hlavných knihách, v zbierke listín, pozemnoknižných mapách, pozemnoknižných registroch a zoznamoch. Podľa § 51 Pozemnoknižného poriadku sa nezaručuje správnosť údajov vykázaných v pozemnoknižnom hárku. Zápis vlastníckych práv do operátu katastra k predmetným nehnuteľnostiam evidovaným v pozemkovej knihe bol v rámci ROEP-u vykonaný na podklade identifikácie parcel. Od 1. 1. 1951 (od účinnosti nového Občianskeho zákonníka číslo 141/1950 Zb.), bol zrušený konštitutívny účinok zápisu do pozemkovej knihy a začal vzniká rozdiel medzi evidovaným stavom a právnym stavom. Zo žiadneho listinného dôkazu vykonaného súdom alebo nevykonaného súdom, ale predloženého súdu žalobcom, ani zo žiadnych vyjadrení žalobcu nevyplýva skutočnosť, že žalobca nadobudol spoluvlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v podiele 4/5-iny a naopak. Súd tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. V konaní nebolo preukázané, že žalovaní, resp. právni predchodcovia žalovaných nenadobudli (spolu)vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku. Svoje rozhodnutie, ktorým vyhovel žalobe, súd založil najmä na pozemnostnom hárku č. XXX, kde pod por. č. (v rozsudku absentuje por. č., tiež dátum zápisu v pozemnostnom hárku, z ktorého súd vychádzal). Okresný súd sa vyjadruje k rozhodnutiu o schválení ROEP-u a poukazuje na filozofiu a podstatu regulácie zákona č. 180/1995 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 1 ods. 1, § 7, z ktorých vyplýva, že zakladať meniť vlastnícke vzťahy v registri obnovenej evidencie pozemkov na základe užívacích vzťahov evidovaných v pozemnostných hárkoch nie je možné, preto správne v súlade so zákonmi postupoval aj odvolací správny orgán, keď odvolaním napadnuté rozhodnutie ROEP-u potvrdil ako vecne správne. Pozemnostný hárky potvrdzujú len užívanie, vlastnícke vzťahy sú zapísané v príslušnej pozemnoknižnej vložke a prípadných následných právnych listinách. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. 10. 2015, sp. zn. 4 Sžr/88/2014, podľa ktorého pozemnostné hárky boli len ďalším operátom, v ktorom sa evidovali užívacie vzťahy k pozemkom. Tieto môžu byť použité ako podklad k osvedčeniu o vydržaní vlastníckeho práva, pokiaľ parcely určeného operátu ROEP súhlasia s parcelami uvádzanými v pozemnostných hárkoch. Tento inštitút je možné využiť, pokiaľ dotknutí spoluvlastníci s predmetom osvedčenia súhlasia. Podľa obyčajového práva platného na území terajšej Slovenskej republiky vlastnícke právo k nehnuteľnej veci zapísanej v pozemkovej knihe sa neprevádzalo už uzavretím zmluvy, ale až zápisom prevodu vlastníckeho práva do pozemkovej knihy. Tento tzv. konštitutívny charakter zápisov do pozemkovej knihy zanikol účinnosťou Občianskeho zákonníka z roku 1950. Žalovaní vyslovili presvedčenie, že nekonajú bezprávne, ani že si neprisvojujú cudziu vec a so zreteľom na konkrétne skutkové okolnosti mal súd vyriešiť otázku, či držiteľ pri bežnej opatrnosti nemal alebo nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

8. Súd prvej inštancie sa mal dôsledne vysporiadať s tvrdením žalovaných, že treba podrobnejšie zhodnotiť naliehavý právny záujem žalobcu vo vzťahu k špecifickým okolnostiam tohto prípadu a najmä sa zaoberať obranou žalovaných spočívajúcich v tom, že na strane žalovaných boli dané dôvody vydržania vlastníckeho práva a s týmto sa vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia. Zdôraznili, že boli splnené všetky podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním podľa Občianskeho zákonníka z roku 1950 a súd nemal splnenie podmienok posudzovať podľa neskoršie platných predpisov. Žalobca vlastnícke právo žalovaných rešpektoval, až následne žiadosťou na Správu

katastra M. žiadal opravu chyby v katastrálnom operáte vo veci zápisu vlastníckych práv na LV č. XXX, k. ú. G., keď navrhol opravu zápisu vlastníkov podľa pozemnostného hárku č. XXX a P. č. XX, k. ú. G., ktorý potvrdzuje len užívanie, nie vlastnícke vzťahy, pričom údaje v pozemnostnom hárku č. XXX nie sú právne záväzné. Súd tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, aj na základe zápisu v PKV č. XX, k. ú. G. z roku 1896, resp. pozemnoknižného hárku konštatoval preukázanie spoluvlastníckeho práva žalobcu v podiele 4/5-iny, pričom zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva, že žalobca je spoluvlastníkom v podiele 4/5-iny, ktorá skutočnosť nevyplýva ani z kúpnej zmluvy, na ktorú sa súd odvoláva a ktorú žalobca nepredložil. Namietali, že pri posudzovaní argumentov subjektu konania nestačí sa nimi zaoberať iba formálne. Okresný súd nemal k dispozícii ani kúpnu zmluvu, na základe ktorej mal spoluvlastnícke právo nadobudnúť právny predchodca žalovaných, okresný súd v odôvodnení poukazyval výlučne na to, že v dedičských konaniach bol preukázaný tzv. neurčitý podiel, ktorá skutočnosť nepreukazuje, že právny predchodca v roku 1900 nenadobudol vlastnícke právo k predmetu konania v podiele 1/1 spornej nehnuteľnosti alebo v inom podiele, a to napriek tomu, že vzhľadom na veľký časový odstup, sa pravdepodobne nezachovali istiny zakladajúce právne skutočnosti tvrdené okresným súdom v napadnutom rozhodnutí.

9. Žalovaní tiež namietali, že žalobca ako dôkaz predložil len časť overeného prekladu protokolu PKV č. XX, k. ú. G. a tento nemal preukázané ostatné zápisy v PKV č. XX, pričom súd vo svojom rozhodnutí sa týmto neúplným listinným dôkazom nevysporiadal a ani nezisťoval, z akých podkladov sa zostavoval ROEP.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP uviedli, že nesprávne právne posúdenie je založené nesprávnym právnym posúdením listinných dôkazov a tvrdení žalobcu. Súd posudzoval právne úkony, ku ktorým došlo v minulosti, napr. kúpne zmluvy z roku 1896 a 1900 s poukazom na ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb.. Z odôvodnenia vyplýva, že svoj záver súd o určení spoluvlastníctva ustálil na právnych úkonoch, ktoré neboli súdom preskúmané, nakoľko neboli žalobcom v konaní predložené. Svoje rozhodnutie založil na neúplnom preklade pozemnoknižnej vložky č. XX z jazyka maďarského do jazyka slovenského, pričom aj z odôvodnenia rozsudku je nesporné, že v danom prípade išlo o obdobie, kedy na území Slovenska platilo obyčajové právo. Podľa názoru žalovaných ak boli splnené všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva ich právneho predchodcu k sporným nehnuteľnostiam vydržaním už podľa zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka, nemožno už splnenie predpokladov pre vydržanie posudzovať podľa neskoršie platných právnych predpisov, ako to posudzoval okresný súd, ktorý vydržanie posudzoval podľa § 134 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. V závere odvolania žiadali aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 257 CSP, keď všetky rozhodnutia, z ktorých vychádzajú žalovaní pri svojich úvahách, vydal príslušný štátny orgán. Na svojich argumentoch zotrvali aj v replike.

11. Žalobca žiadal rozsudok potvrdiť ako vecne správne. K argumentácii žalovaných vo vzťahu k nedostatku naliehavého právneho záujmu uviedol, že tento preukázal. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyjadruje spôsob právnej ochrany, ktorá sa má dostať súdnym rozhodnutím tomu, kto má v konaní o určovacej žalobe aktívnu vecnú legitímáciu voči tomu, kto je k požadovanému určeniu pasívne vecne legitimovaný. Ak sa žalobca domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má vo vzťahu k týmto osobám naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Iba súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom pre vykonanie zmeny v katastri nehnuteľností.

12. K argumentácii žalovaných ohľadom prevencie uviedol, žalovaní vo svojich písomných podaniach uviedli, že titulom nadobudnutia vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam je rozhodnutie Správy katastra M. zo dňa 10. 11. 2006, ako aj na základe potvrdzujúceho rozhodnutia Katastrálneho úradu v V. V. zo dňa 5. 3. 2007, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Správy katastra M.. Žalovaní sa počas celej doby prebiehajúceho súdneho konania nezmenili o tom, že nadobudli sporné nehnuteľnosti v celosti na základe kúpnej zmluvy v roku 1900, a ani žiadny takýto dôkaz predložený v tomto konaní nebol. Žalobca v plnom rozsahu popiera tvrdenie žalovaných, pretože do roku 1998, pokiaľ sa neuskutočnilo konanie o registri obnovenej evidencie pozemkov, zápis vlastníckeho práva svedčil v prospech žalobcu v rozsahu 4/5-iny a v prospech žalovaných v rozsahu 1/5-ina. K narušeniu právnej istoty došlo nie však na strane žalovaných, ale na strane žalobcu, a to vydaním rozhodnutia Správy katastra M. v rámci uskutočneného konania ROEP. V tejto súvislosti zdôraznil, prečo sa už skôr nedomáhal uplatnenia nároku na súde. Hneď, ako sa dozvedel o tejto skutočnosti, požiadal o právne zastúpenie, časom však nevedel poskytnúť odplatu, nakoľko bol platobne neschopný. Pred podaním žaloby kontaktoval súrodencov N., ktorí niektorí prejavili vôľu dohodnúť sa, k dohode však nedošlo, pričom nesporné je aj to, že počas prebiehajúcich mimosúdnych konaní odkúpil časť nehnuteľností žalovaný 5/, ktorého žalobca upovedomil, že riešia spor o určenie rozsahu spoluvlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam, napriek tomu pristúpil k uzavretiu

kúpnej zmluvy. Preto neobstoja tvrdenia žalovaných, že podanou žalobou sa postavenie žalovaných stalo neistým.

13. Žalobca nevie, na základe čoho žalovaní ustálili, že bez akýchkoľvek námietok zo strany žalobcu bol cca 100 rokov akceptovaný skutkový a aj právny stav žalovaných ohľadom nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v celosti. Bol to práve žalobca, ktorý v spore poukazoval na to, že dlhodobo bol evidovaný ako vlastník sporných nehnuteľností v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 4/5-iny a žalovaní v rozsahu 1/5-ina. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaných o tom, že v dôsledku dlhodobej nečinnosti domnelého vlastníka mal súd tento stav vyhodnotiť ako nedostatok naliehavého právneho záujmu.

14. K uplatnenému odvolaciemu dôvodu vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu uviedol, že žalovaní sú naďalej presvedčení, že nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v dobrej viere, že sú (spolu)vlastníkmi v podiele 1/1-ina, a to najmä s poukazom na kúpne zmluvy evidované v PKV č. XX k. ú. G., v zmysle právoplatného dedičského rozhodnutia a tiež podľa rozhodnutia ROEP. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že žalovaní počas prebiehajúceho súdneho konania nepreukázali žiadnymi dôkazmi, okrem ich tvrdenia, že nadobudli nehnuteľnosti v celosti do ich podielového spoluvlastníctva. V PKV č. XX je uvedený zápis v prospech žalobcu na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 31. 10. 1894. V tejto pozemnoknižnej vložke sa uvádza aj zápis v prospech L. N. na neurčitú čiastku. Z tohto zápisu je zrejmé, že vlastníkami posudzovaných nehnuteľností sa stali aj žalobca a aj žalovaní, nemožno však hovoriť iba o vlastníctve žalovaných posudzovaných nehnuteľností. Ak žalovaní tvrdia, že sa stali vlastníkami posudzovaných nehnuteľností v celosti, museli by preukázať, kedy a na základe čoho nadobudli vlastnícke právo posudzovaných nehnuteľností od žalobcu. Túto okolnosť žalovaní počas konania nepreukázali a neobjasnili to ani v podanom odvolaní. Poukázal na rozdielnosť skutkových tvrdení žalovaných, keď v písomnom vyjadrení adresovanom súdu žalovaní uviedli, že ich vlastnícke právo bolo potvrdené na základe právoplatného rozhodnutia Správy katastra M. zo dňa 10.11. 2006, ako je na základe potvrdzujúceho rozhodnutia Katastrálneho úradu v V. V. zo dňa 5. 3. 2007, ktorým potvrdil Katastrálny úrad V. V. prvostupňové rozhodnutie Správy katastra M..

15. Rozhodnutie, na ktoré sa odvolávajú žalovaní, sa týkalo katastrálneho konania vedeného pod č. X XX/XX začatého na podnet žiadosti obce G. v súvislosti s opravou chybného zápisu v katastrálnom operáte s poukazom na ust. § 59 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/1995 Z. z., ktorým žiadal opravu zápisu vlastníckych práv na LV č. XXX parc. KN-E č. XXX - lesné pozemky s výmerou XXX.XXX m² v súlade so zápisom vlastníkov podľa pozemnostného hárku č. XXX a pozemnoknižnej vložky č. XX. Z toho je teda zrejmé, že rozhodnutie nedeklarovalo nadobudnutie vlastníctva parcely registra KN-E č. XXX- lesné pozemky s výmerou XXX.XXX m² parcely registra KN-E číslo XXX- lesné pozemky s výmerou XXX.XXX m². Nemenej dôležitým je fakt, že žalobca sa domáhal podanou žalobou určenia vlastníckeho práva nielen k parcele registra KN-E č. XXX- lesné pozemky s výmerou XXX.XXX m², ale aj k ďalším parcelám, a to KN-E parc. č. XXX- ostatné plochy o výmere XXXX m², KN-E parc. č. XXX- lesné pozemky o výmere XX XXX m² a KN-E parc. č. XXX- lesné pozemky o výmere XX m², o ktorých sa Správa katastra M. v predmetom rozhodnutí vôbec nezmieňuje, preto neobstoja tvrdenie žalovaných o nadobudnutí vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam na základe tohto rozhodnutia.

16. Vo vzťahu k obsahu právoplatných dedičských konaní, na ktoré sa žalovaní odvolávajú, uviedol, že ani tieto rozhodnutia nedeklarujú nadobudnutie vlastníckeho práva v celosti v prospech žalovaných. Považuje ich za neurčité, keď v rámci prejednávania dedičstva po právnych predchodcoch žalovaných došlo k nadobudnutiu majetku bez určenia rozsahu spoluvlastníckych podielov.

17. Žalovaní nemohli nadobudnúť vlastnícke právo ani na základe vydaného rozhodnutia v rámci obnovenej evidencie pozemkov, pretože toto konanie sa týka zisťovania dostupných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na jej základe sa zostaví a schváli register obnovenej evidencie pozemkov. Toto konanie malo významný a pozitívny vplyv na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v rámci katastrálnych území, preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaných, že na základe vydaného rozhodnutia v tomto konaní došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva. Pokiaľ žalovaní poukazujú na to, že žalobca bol členom komisie, toto nepopiera, avšak neriešil stav obecných lesov, naviac, štatutárny zástupca nie je odborník v tejto oblasti.

18. O tom, že žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, sa dozvedel až na základe oznámenia nájomcu - G. F.. Až od tohto okamihu sa žalovaní dozvedeli o vlastníctve posudzovaných nehnuteľností v celosti. Stojí za úvahu, na základe čoho odvodzujú žalovaní nadobudnutie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam vydržaním. Pretože ak by nebolo vydané rozhodnutie v rámci ROEP-u, žalovaní by naďalej rešpektovali podielové spoluvlastníctvo k posudzovaným nehnuteľnostiam. Žalovaní aj žalobca sa dozvedeli o vlastníctve žalovaných k sporným nehnuteľnostiam v roku 2006, keď listom zo dňa 7.

8. 2006 oznámil nájomca G. F., že jednostranne ruší Dohodu o vydaní majetku zo dňa 17. 6. 1993 a Nájomnú zmluvu zo dňa 10. 12. 2001.

19. Žalobca opätovne zdôraznil odôvodnenie rozhodnutia Katastrálneho úradu v V. V. v konaní J. X/XX, z ktorého vyplýva, že pri preskúmaní vecnej stránky odvolací orgán zistil viaceré nezrovnalosti, a to jednak, že v rozhodnutí ROEP sa konštatuje, že za určený operát bol stanovený pozemkový kataster a vlastníctvo malo byť rešpektované podľa držby v pozemnostných hárkoch. Táto podmienka nebola zjavne v tomto prípade dodržaná. Tiež poukázal na to, že nie je známa skutočnosť, na základe ktorej vyhotoviteľ ROEP-u povýšil neurčitý pomer z uvádzaných právnych listín na vlastníctvo celej parcely KN-E č. XXX v prospech už uvádzaných spoluvlastníkov na LV č. XXX.

20. K argumentu žalovaných vo vzťahu k vydržaniu a aplikácii príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka uviedol, že žalovaní nesprávne ponímajú existenciu ich vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam vydržaním, keď konštatujú, že nehnuteľnosti v celosti mal v oprávnenej držbe už ich právny predchodca, preto bolo potrebné aplikovať právny predpis platný a účinný v roku 1950. Zdôraznil, že žalovaní ohľadom tohto tvrdenia nepreukázali žiadny dôkaz, žalobca tvrdenie žalovaných popiera v plnom rozsahu. Pokiaľ žalovaní uvádzajú, že nehnuteľnosti nadobudli v dobrej viere a že sú spoluvlastníkmi v podiele 1/1 na základe kúpnych zmlúv evidovaných v PKV č. XX, k. ú. G., na základe právoplatných dedičských rozhodnutí a tiež na základe rozhodnutia vydaného v rámci ROEP, ani z jedného tohto titulu v prospech žalovaných nevyplýva, že by boli spoluvlastníkmi v celosti sporných nehnuteľností.

21. Pokiaľ ide o zápis vlastníckeho práva PKV č. XX, k. ú. G., nemá vedomosť o takom zápise, ktorý svedčí o vlastníckom práve v celosti v prospech žalovaných. Práve dedičské konania spôsobili neurčitost' rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalovaných. Nesporná je skutočnosť, že posudzované pozemky postupne prechádzali dedením na žalovaných, spornou zostala skutočnosť, v akom rozsahu spoluvlastníckeho podielu, keďže dedičské rozhodnutia uvádzajú podiel v neurčitej časti. Keďže žalovaní sa dozvedeli o tom, že sú vlastníci sporných nehnuteľností až v roku 2006, keď titulom nadobudnutia malo byť rozhodnutie vydané v rámci uskutočneného ROEP-u, nemožno za z daného skutkového stavu uzavrieť, že žalovaní získali vlastnícke právo vydržaním. V tejto súvislosti zvýraznil, že okrem nerušenej držby počas vydržacej doby by bolo potrebné preukázať aj ďalšie podmienky, a to, že žalovaní vôbec sporné pozemky až na žalovaného 5/ vôbec neužívali, pretože sporné pozemky má a mal v dlhodobom nájme, reálne užíva, nájomca, G. F... Do roku 2006 nájomca uhrádzal nájomné v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 4/5-iny žalobcovi. K ďalším podmienkam patrí dobromyseľnosť držby a v tomto smere žalovaní neprodukovali žiadne dôkazy. Neuvedli žiadny titul nadobudnutia vlastníckeho práva v rozsahu 1/1-ina, a to ani domnelý, s ktorým by bola spájaná ich dobromyseľnosť, že im sporné pozemky patria v celosti. Žalovaní pozemky dlhodobo neužívali, pretože tvorili predmet nájmu pre G. F., preto nie je splnená podmienka dlhodobej držby. Subjektívny pocit žalovaných nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie. Za zmienku treba uviesť aj to, že ak by žalobca neinicioval konanie smerujúce k zjednaniu nápravy zápisu vlastníckeho práva v prospech žalobcu v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 4/5-iny, žalovaní by zrejme doteraz ani len netušili, že sú na LV č. XXX, k. ú. G. zapísaní ako vlastníci sporných pozemkov v celosti. A už vôbec nie je pravda, že by žalobca túto skutočnosť dlhodobo akceptoval.

22. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b, c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP)

23. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné. Hoci rozhodnutie je obsiahle a dáva odpoveď aj na mnohé žalovanými namietané otázky, obsahuje protirečivé závery, ktoré mali vyplývať z dokazovania, ktoré, hoci vykonal, nedôsledne ho vyhodnotil.

24. Zásadný argument žalovaných smeruje proti tomu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na takomto určení. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem vo vzťahu k určení, že je spoluvlastníkom v podiele 4/5-iny k žalovaným nehnuteľnostiam. Nepreukázal však naliehavý právny záujem vo vzťahu k určení, že je žalovaní sú spoluvlastníci v príslušných podieloch k žalovaným nehnuteľnostiam vychádzajúc z predpokladu, že sa vychádza z im patriaceho podielu 1/5-iny.

25. Pokiaľ ide o prvú časť, platí pre žalobcu ustálená judikatúra, na ktorú konkrétne a určito odkazuje vo vyjadrení k odvolaniu aj žalobca, a to, že predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je (okrem vecnej legitímácie účastníkov) aj naliehavosť právneho záujmu na určení. Tento je daný hlavne tam, kde by sa bez tohto určenia postavenie žalobcu stalo neistým, alebo bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo. V súlade s konštantnou judikatúrou, je na požadovanom určení vždy naliehavý právny záujem, ak

má byť súdne rozhodnutie určujúce vlastnícke právo zaznamenané do katastra nehnuteľností a týmto spôsobom dosiahnutý stav súladu medzi právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 56/2003). Tým viac to platí v prípade, že odstránenie spornosti a ochranu svojich práv nemôže žalobca dosiahnuť inak (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2013, sp. zn. 2 M Cdo 15/2012).

26. Okresný súd skutočne veľmi formálne odôvodnil rozhodnutie v tomto smere a nie úplne vystihol podstatu hlavného argumentu. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že existuje právny stav, ktorý je v rozpore so stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Žalobca bol riadne zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností a k zmene nedošlo na základe perfektného, či neperfektného právneho úkonu, ale vážnym pochybením pri realizácii ROEP, čo bolo konštatované aj v rozhodnutí Katastrálneho úradu v V. V. v odvolacom konaní, čo žalovaní opomínajú. V zhode s uvedeným je aj názor vyslovený napr. v Náleze Ústavného súdu ČR z 11. júla 2017, sp. zn. I. ÚS 1440/14, keď zmysel zákonnej požiadavky naliehavého právneho záujmu možno vidieť v poňatí určovacej žaloby zásadne ako prostriedku preventívnej právnej ochrany, ktorej účelom má byť vytvorenie pevného právneho základu pre právne vzťahy účastníkov sporu, odstránenie neistoty v právnom postavení žalobcu a predísť prípadným budúcim sporom (popísaný účel je v obmedzenej miere naplnený aj v prípade, že určovacou žalobou sa reaguje na právny stav už v konfliktnej fáze, po potenciálnom porušení práva niektorou zo strán sporu).

27. Je nepochybné, že administratívnou chybou nastala konfliktná fáza, keď žalovaným bol spoluvlastnícky podiel povýšený na 1/1 bez akéhokoľvek právneho úkonu. Žalovaným sa podiel zvýšil bez akéhokoľvek právneho úkonu žalovaných. Za pozornosť stojí to, že dovtedy skutočne zrejme nemali ani vedomosť o tom, že by mali byť spoluvlastníkmi vo väčšom podiele, nebolo preukázané, že by namietali podiel u G. vo vzťahu k nájmu lesov, prípadne sa domáhali určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom dovtedy neboli rozhodne vlastníkmi v 1/1-ine. Odkaz na dedičské konania, v ktorých nie je určený ani len základný podiel na sporných nehnuteľnostiach, nie je ani len domnelým právnym úkonom, od ktorého by bolo možné odvodzovať dobrý úmysel, že právny predchodca, či skôr predchodcovia nadobudli nehnuteľnosti do vlastníctva v podiele 1/1-ina. Argumenty žalovaných, že sa žalobca nestaral o vlastníctvo, sú absurdné, pretože vlastnícke právo sa nepremičuje, a ako bude uvedené nižšie, určenia vlastníckeho práva sa domáha žalobca, nie žalovaní, ktorí žalobu nepodali, len svoje zapísané vlastníctvo bránia s poukazom na zápis v katastri nehnuteľností, teda nemusia preukazovať existenciu vlastníctva. V prípade podanej žaloby však nastáva situácia, keď žalobca poskytuje silnejšie tvrdenia o vlastníckom práve, a tie nie sú odvodené o domnienok, či domnelých právnych úkonov, ale od právneho stavu a aj faktického stavu pred porušením ich práva. Dokonca možno dospieť k záveru, že v danom prípade ani nejde o odstránenie stavu právnej neistoty, ale o odstránenie závadného stavu, ktorý môže byť opravený len súdnou cestou. Stav právnej neistoty u žalovaných môže spočívať len v tom, či sú spoluvlastníci k 1/5-ine alebo inému podielu v skutočnosti. Ak žalobca bol väčšinovým spoluvlastníkom nehnuteľností, čo je nepochybne preukázané, a prišiel o vlastníctvo chybným postupom pri zápise, keď niekto z neznámeho dôvodu predpokladaný podiel 1/5-iny považoval za podiel 1/1-ina, potom tvrdenie žalovaných, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem nie je správny a dôvodný.

28. Okresný súd však pochybil, keď bližšie neskúmal naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že žalovaní sú spoluvlastníkmi v určitých požadovaných podieloch. V odôvodnení nedal odpoveď na túto otázku. Navyiac, ako bude nižšie uvedené, mohol vážne pochybiť pri určení tohto podielu. Vzhľadom na dané pochybenie treba uviesť aj to, že žaloba v týchto výrokoch nie je dôvodná, pretože pokiaľ by súd určil vlastníctvo žalobcovi, v zostatku by žalovaní zostali spoluvlastníci sporných nehnuteľností, akurát by sa ich podiel znížil o určitý podiel a spoluvlastníctvo by im napr. zostalo v rozsahu po 1/20-ine a pod. Okresný súd v tomto prípade porušil právo strán na riadne odôvodnenie rozhodnutia. V takýchto prípadoch nie je žiadny dôvod na vyhovieť žalobe, ktorá požaduje určiť protistrane rozsah vlastníckeho práva. O to sa stará protistrana.

29. Bez ohľadu na zistený skutkový stav veci je treba akceptovať argument žalovaných, že okresný súd riadne nevykonal dokazovanie, pričom na jeho základe mohol dospieť k nesprávnemu skutkovému zisteniu. To úzko súvisí z jeho výrokom o určení spoluvlastníckych podielov tak žalobcu ako aj žalovaných. Žalobca neposkytol dostatok skutkových tvrdení, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie a hoci boli predložené patričné dôkazy, súd nepostupoval dôsledne v súlade s § 150 ods. 2 CSP, podľa ktorého na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Žalobca na preukázanie spoluvlastníctva poskytol listinné dôkazy, predovšetkým PKV č. XX a Pozemnostný hárok č. XXX, k. ú. G., berný okres M.. Žalobca však bližšie v žalobe neuviedol tvrdenia

na preukázanie výšky svojho podielu a tento len odvodil z pozemnoknižného hárku. Ten by mal však korešpondovať so zápisom v PKV.

30. Žalobca pripojil fotokópiu PKV č. XX v celom rozsahu. K tomu je treba dodať, že je nekvalitne vyhotovená a zle čitateľná. Okresný súd vykonal tento dôkaz a vychádzal aj z prekladu vložky, ale len pokiaľ sa týka r. č. XX a XX, teda zápis vlastníctva pod B XX a XX. túto skutočnosť žalovaní namietajú. Odvolací súd konštatuje, že celkom dôvodne a odvolací súd ho považuje za hlavný argument pre predčasnosť rozhodnutia.

31. Odstránenie spornosti vlastníctva nemôže vychádzať z vytrhnutia akéhokoľvek časového obdobia v súčasnosti, prípadne vlastníctvo odvodzovať len zo zápisov. Podstatnú úlohu, ako bolo vyššie povedané, zohráva preukázanie silnejšieho vlastníckeho práva, a to sa dosiahne najlepšie historickým exkurzom, najlepšie v doložených zapísaných právnych vzťahoch, v tomto prípade je to nepochybne v prvom rade zápis v pozemkovej knihe. Argument žalovaných, že žalobca nepredložil pôvodné zmluvy z roku 1896 a 1488, čo by ho malo diskvalifikovať z preukázania vlastníckeho práva, je neakceptovateľný, a to už aj z dôvodu, že aj svoje vlastnícke právo odvodzujú zo zápisu v pozemkovej knihe, danej vložky, odkazujú na zmluvu z roku 1900, ale túto tiež nepredložili. Aby rozhodnutie mohlo byť správne, je potrebné urobiť tzv. čistý výpis z PKV č. XX. Tu len podotýka odvolací súd, že argumentácia žalobcu a popísanie skutkových tvrdení mala byť produkovaná v tomto smere, preto žalobcovi možno vytknúť, že je v tvrdeniach povrchný. Je nepochybné, že ak žalobca preukazuje svoje vlastníctvo zápisom v pozemkovej knihe, ide o zásadný a prvoradý dôkaz na preukázanie vlastníctva, to platí aj pre žalovaných. Žalobca aj žalovaní mohli a mali vyvinúť aktivitu týmto smerom, pretože argumentácia žalovaných, že nadobudli vlastníctvo s odkazom len na rozhodnutia správnych orgánov je neprípustné a neakceptovateľné. Hoci žalovaní rozsiahlo v odvolaní namietali, neuviedli nič podstatné vo vzťahu k vyriešeniu veci. Na svoju obranu neuviedli zásadné tvrdenia a dôkazy. Nimi tvrdené skutočnosti o nadobudnutí vlastníctva sú významné len potiaľ, pokiaľ existuje zápis v PKV č. XX a prípadne vo vzťahu k pasívnej legitímácii s odkazom na dedičské konania. Avšak ani v tomto smere neboli dôslední. Ak argumentovali vydržaním, okresný súd tu správne vyvodil záver, že neboli dobromyseľný, ani nespĺnili ostatné podmienky. Práve v konaní bolo preukázaný opak, nehnuteľnosti boli riadne zapísané na žalobcu, teda nejde v skutočnosti o spornosť vlastníckeho práva žalobcu ako takého, ktoré by nebolo doložené alebo založené na neperfektnom právnom úkone. Žalobcovi boli nehnuteľnosti vydané, uzavrel nájomnú zmluvu s G., X. a poberal nájomné. Nie je zrejmé, a z rozsudku nevyplývala závažná okolnosť, či v rozsahu svojho podielu žalovaní, či ich právni predchodcovia od G.. poberali nájomné. Toto poberali žalobcovia. Žalobcovia neposkytli dôkaz o držaní nehnuteľnosti podľa akéhokoľvek právneho režimu, pretože ak nehnuteľnosť nadobudli právni predchodcovia v roku 1900, o tomto existuje dôkaz v pozemkovej knihe a nie je treba tvrdiť vydržanie. Ak si myslia, že touto zmluvou alebo inou, ktorá nebola zapísaná, nadobudli aj podiel žalobcu zapísaný v pozemkovej knihe, mali poskytnúť nielen dôkaz, ale predovšetkým aj mali niečo konkrétne tvrdiť a nezakladať svoje argumenty na všeobecných tézach. Žalovaní neposkytli tvrdenie, ktoré by odôvodňovalo skúmanie vydržania zvyšného podielu, právny úkon, či inú skutočnosť, na základe ktorej by mohli preukázať dobromyseľnosť.

32. Okresný súd vyzve žalobcu na doloženie prekladu celej PKV č. XX ako aj jej čitateľnej kópie, pričom nepostačuje kópia v rozmere A4 a bude vhodné zvoliť rozmer A3, pretože vložka je písaná v maďarskom jazyku, je zle čitateľná, s nekvalitným rukopisom, dokonca aj s pochybeniami vo vedení vložky. Predložená kópia nie je dobrá, preto aj z hľadiska prekladu, bolo by vhodné vyhotoviť farebnú fotokópiu aj z hľadiska kontroly obsahu, pretože určité časti by mali byť písané červenou farbou, čo nie je samoučelné.

33. Z takéhoto dôkazu je možné skontrolovať aj prípadné chyby v zápise v PKV, sledovať históriu v prechodoch vlastníctva jednotlivých parciel. Už teraz je pravdepodobné, že mohlo dôjsť k pochybeniam k nesprávnemu uvádzaniu podielov, ktoré teoreticky nie sú písané tak, ako mali byť. Len tak bude možné zistiť skutočný podiel žalobcu, ale aj právnych predchodcov žalovaných. Okresný súd vôbec nevenoval pozornosť zápisu pod V hoci ide o podstatnú skutočnosť svedčiaci v konkrétnej prospech výšky podielu žalobcu, a to aj napriek prekladu. Bude vhodné skontrolovať konkrétne podiely na nehnuteľnostiach, keď podľa prekladu možno dospieť k záveru, že žalobca nadobudol na nehnuteľnostiach podiel 1210/1458-in, čo približne nasvedčuje podielu 4/5-in, pričom pod V XX a XX je vpísaný podiel 257/1458-in pre právnych predchodcov žalovaných, ktorý nadobudli 29. decembra 1900, a ktorý predstavuje približne 1/5-inu, sporná zostáva 9/1458-in. Nie je vylúčené vzhľadom na uvedené, že išlo o viacerých spoluvlastníkov, dokonca po vykonaní tzv. čistého výpisu môže vyplývať skutočnosť, že okrem žalovaných zo zvyšku podielu môže tento pripadnúť tretím osobám. Ak súd bez ďalšieho priznal žalovaným spoluvlastníctvo v rozsahu 1/5-iny, mohol sa dopustiť pochybenia, keď určoval vlastníctvo pre žalovaných, hoci žalobca na tom nemôže mať naliehavý právny záujem. Treba

si uvedomiť, že na základe súčasného stavu žalovaní sú už vlastníci a aj po priznaní podielu žalobcovi o už zapísaný podiel neprídu, pokiaľ si naň neuplatní nárok iná osoba.

34. Na záver k argumentu ohľadom Pozemnostného protokolu č. XXX treba uviesť, že ide len o podporný dôkaz, ktorý nepreukazuje vlastníctvo. Pozemnostné hárky potvrdzujú len užívanie, čo potvrdil NS SR či ÚS SR vo viacerých rozhodnutiach, pričom vlastnícke vzťahy sú zapísané v PKV a v následných právnych listinách. Zmluvy o prevode nehnuteľností, uzavreté do 31.12.1950, mali mať písomnú formu aspoň v časti, ktorá sa týkala označenia predmetu prevodu. Vlastníctvo sa nadobúdalo až zápisom do pozemkovej knihy, ktorému predchádzalo konanie pred knihovým súdom pred povolením vkladu vlastníckeho práva. Zápisy v PK odkazujú na konkrétne zmluvy, ktoré boli zapísané, takže vlastnícke právo bolo riadne nadobudnuté zápisom. Pozemnostné hárky boli len ďalším operátom, v ktorom sa evidovali užívacie vzťahy k pozemkom, bol založený pre skutočného držiteľa, alebo skupinu pre daňové potreby, slúžil od roku 1856. Pozemnostné hárky môžu byť použité ako podklad k osvedčeniu o vydržaní vlastníckeho práva, pričom v danom prípade existuje zápis o vlastníckom práve. V rozhodovanom prípade aj tento dôkaz potvrdzuje užívanie nehnuteľností v určitom podiele a je zrejme v súlade so zápisom v PKV č. XX.

35. Okresný súd bude postupovať podľa vyššie uvedeného názoru odvolacieho súdu, rozhodne o trovách konania, pričom musí mať na pamäti skutočnosť, že pri zisťovaní výšky spoluvlastníckych podielov dotknutých parciel v súhrne spoluvlastníctvo vyplývajúce z PKV č. XX musí byť 1/1-ina.

36. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).